

ພຣະຄຳພີໄຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກເຊເວັນທ໌ເດ ແອດເວັນຕິດ ແຫ່ງລາໂອດີເຊຍ - ເລກທີສາມສິບສອງ

Jeff Pippenger

2026-01-20

ເລກ ສາມສິບສອງ

ການເດີນທາງເພື່ອມາເຖິງພຣະທຳໄຢເອນນັ້ນເປັນການເດີນທາງທີ່ຍາກຫຼາຍເລີຍໄປ
ໂດຍມີເປົ້າໝາຍເພື່ອພົບພະຍານຂອງພວກເຮົາ.

ເປົ້າໝາຍໃນສັນຍາລັກອັນນຳອັດສະຈັນທີ່ສຸດພາຍໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າ,
ແຕ່ແທ້ຈິງແລ້ວພວກເຂົາທັງໝົດກໍເປັນເຊັ່ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນຫຼື? ເປົ້າໝາຍທີ່ Caesarea Philippi,
ແລະທ່ານກໍຢູ່ທີ່ເພນເຕກອດໃນຫ້ອງຊັ້ນເທິງໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ,
ແລ້ວຕໍ່ມາຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນຊົ່ວໂມງທີຫ້ອງວັນດຽວກັນ. ພຣະເຢຊູຖືກຕອກກາງແຂນໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ
ແລະສັນພຣະຊົນໃນຊົ່ວໂມງທີຫ້ອງ. ເປົ້າໝາຍທີ່ Caesarea ໃນຊົ່ວໂມງທີຫ້ອງ, ແຕ່ Caesarea
ທີ່ທ່ານຖືກຊົງເອີ້ນໄປນັ້ນໃນເລື່ອງຂອງໂກເນລີອຸສ ບໍ່ແມ່ນ Caesarea Philippi ທີ່ຕີນພູຮູ້ໂມນ, ແຕ່ເປັນ
Caesarea ທີ່ຢູ່ແຄມທະເລ, ເອີ້ນວ່າ Caesarea Maritima.

ເຊຊາເຣຍ ມາຣິຕິມາ ເປັນເມືອງຊາຍຝັ່ງທະເລຢູ່ແຄມທະເລເມດີເຕີເຣນຽນ

ຫ່າງຈາກເທລອາວິບໃນບັດຈຸບັນໄປທາງເໜືອປະມານ 30–35 ໄມລ໌

(ສ້າງໂດຍເຮໂຣດມະຫາລາດໃຫ້ເປັນເມືອງທ່າເຮືອໂຮມັນອັນຍິ່ງໃຫຍ່).

ມັນບາກົດຢູ່ເລື້ອຍໆໃນພຣະທຳກົດຈະການ (ຖືກກ່າວເຖິງ 15 ຄັ້ງ)

ແລະເປັນເມືອງທີ່ຄົນສ່ວນໃຫຍ່ໃນພຣະສັນຍາໃໝ່ຮຽກຟ້າວ່າ “ເຊຊາເຣຍ”.

ຟີລິບຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດໄດ້ອ້າງສະໜັບສະໜູນກັບບຸດສາວສິນຂອງລາວຜູ້ພະຍາກອນ (ກົດຈະການ 8:40; 21:8).

ໂປໂລຖືກຈຳລອງຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາສອງປີ, ໄດ້ໄປປະກົດຕົວຕໍ່ໜ້າເຈົ້າເມືອງເຟລິກ ແລະ ເຟສຕັສ,

ແລະກະສັດອາກຣິບາ (ກົດຈະການ 23–26). ບາງທີສິ່ງທີ່ສຳຄັນຍິ່ງກວ່ານັ້ນຄືເປົ້າໝາຍປະກາດແກໂຄເນລີອຸສ

ນາຍຮ້ອຍຊາວໂຮມັນທີ່—ຊຶ່ງເປັນການກັບໃຈມາເຊືອໃນຄຣິດສະຕຽນຂອງຄົນຕ່າງຊາດຄັ້ງສຳຄັນຄັ້ງທຳອິດ

(ກົດຈະການ 10) ໃນ ຄ.ສ. 34,

ເມື່ອອາທິດທີ່ພຣະຄຣິດຊົງຢືນຢັນພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ.

ແລະລາວຈະຮັບຮອງພັນທະສັນຍາກັບຄົນເປັນອັນຫຼາຍເປັນເວລາໜຶ່ງອາທິດ; ແລະໃນກາງອາທິດນັ້ນ

ລາວຈະເຮັດໃຫ້ເຄື່ອງບູຊາ ແລະເຄື່ອງຖວາຍຢຸດເຊົາລົງ,

ແລະເນື່ອງຈາກການແຜ່ກະຈາຍແຫ່ງສິ່ງອັນເປັນທີ່ຫນ້າຊັງ ລາວຈະເຮັດໃຫ້ມັນຮ້າງເປົ້າໄປ

ຈົນກວ່າລາວສຸດທ້າຍຈະມາເຖິງ, ແລະສິ່ງທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ນັ້ນຈະຖືກເທລົງເທິງຜູ້ທີ່ຮ້າງເປົ້າ. ດານເອນ

9:27.

ເມືອງກາຍຊາເຣຍ ມາຣິຕິມາ ເປັນນະຄອນຫຼວງຝ່າຍການປົກຄອງຂອງໂຮມັນໃນແຂວງຢູເດຍ

ແລະເປັນສູນກາງສຳຄັນຂອງຄົນຕ່າງຊາດ. ສ່ວນ ກາຍຊາເຣຍ ຟີລິບປ໌ເປັນອີກເມືອງໜຶ່ງ ຕັ້ງຢູ່ທາງເໜືອໄກ

ໄກຕີນພູຮູ້ໂມນ (ປະມານ 25–30 ໄມ ທາງເໜືອຂອງທະເລຄາລິເລ) ໃນບໍລິເວນທີ່ປັດຈຸບັນເອີ້ນວ່າ ໂກລານ

ໄຮຕຣ໌ (ບານອາສ ໃນສະໄໝປັດຈຸບັນ). ເມືອງນີ້ຖືກກ່າວເຖິງພຽງແຕ່ໃນພຣະກົດຕີຄຸນເທົ່ານັ້ນ (Matthew

16:13 ແລະ Mark 8:27) ເມື່ອພຣະເຢຊູໄດ້ນຳພວກສາວົກຂອງພຣະອົງໄປຍັງ ກາຍຊາເຣຍ ຟີລິບປ໌.

ນີ້ແມ່ນສະຖານທີ່ອັນເລື້ອຍໆທີ່ເປົ້າໝາຍປະກາດຮັບວ່າ ພຣະເຢຊູເປັນ “ພຣະເມຊີອາ,

ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່” ແລະເປັນບ່ອນທີ່ພຣະເຢຊູຊົງປະກາດວ່າ “ເທິງຫົນກອນນີ້

ເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ ແລະປະຕູແຫ່ງແດນມໍລະນາຈະບໍ່ມີຊະນະເໝືອນນີ້” (Matthew 16:13–20).

ບ່ອນນັ້ນເປັນເຂດຂອງຄວາມເຊື່ອນອກສາສະໜາ ມີວິຫານທຳອິດແດ່ພະຂອງກຣົກ ໂດຍສະເພາະແດ່ ແຟນ
ເທບພະເຈົ້າຮູບແບບແປ້ ຊຶ່ງຖ້າບູຊາຂອງແຟນນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ “ປະຕູແຫ່ງນະລົກ,”
ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ພຣະດຳລັດຂອງພຣະເຢຊູໃນສະຖານທີ່ນັ້ນຍິ່ງໂດດເດັ່ນເປັນພິເສດ.

ເມືອງທັງສອງນີ້ແຍກອອກຈາກກັນຢ່າງສົມເຊື່ອງທັງໃນດ້ານພູມສາດແລະປະຫວັດສາດ—ເມືອງໜຶ່ງເປັນທ່າເຮືອ
ໂຮມັນທຣີກຄົນຢູ່ທາງຕາເວັນຕົກສຽງໃຕ້,
ອີກເມືອງໜຶ່ງເປັນສະຖານທີ່ແບບເຮລເລນດິ/ນອກສາສະໜາຢູ່ທາງເໜືອ ໃກ້ດ້ານນ້ຳແມ່ນ້ຳຈໍແດນ.
ເມືອງທີ່ຢູ່ຊາຍຝັ່ງນັ້ນມີບົດບາດເດັ່ນໃນພຣະທຳກົດຈະການ,
ໃນຂະນະທີ່ອີກເມືອງທາງເໜືອເປັນຈຸດສູນກາງຂອງເຫດການສຳຄັນຍິ່ງໃນພຣະກົດຕຣິນ.
ເຊຊາເຣຍແຫ່ງທະເລເປັນສັນຍາລັກຂອງໂຮມ—ຄຣິສັດຮ້າຍ, ແລະ
ເຊຊາເຣຍແຫ່ງແຜ່ນດິນເປັນສັນຍາລັກຂອງພະຍານາກ. ຊີວິດຕົວທຳມະຊາດ
ໄດ້ລະບຸໄລຍະເວລາຈາກໄມ້ກ້າງແຂນເຖິງເພັນເຕກອດ, “ລະດູການເພັນເຕກອດ,” ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ
ແລະ ສິນສຸດລົງທີ່ເພັນເຕກອດ.

“ດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາອັນແຮງກ້າ
ຂ້າພະເຈົ້າເຮົາຄອຍເວລາທີ່ເຫດການໃນວັນເພນເຕກອດຈະຖືກກະທຳຊ້ຳອີກ
ດ້ວຍລົດອຳນາດທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າໃນຄາວນັ້ນ. ໂຢຮັນກ່າວວ່າ,
‘ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນທຸດສະຫວັນອີກອີ່ໜຶ່ງລົງມາຈາກສະຫວັນ ມີອຳນາດຍິ່ງໃຫຍ່;
ແລະແຜ່ນດິນໂລກກະສະຫວ່າງໄສວດ້ວຍລັດສະໝີຂອງທ່ານ.’ ແລ້ວໃນເວລານັ້ນ
ເຫມືອນດັ່ງໃນລະດູການເພນເຕກອດ ປະຊາຊົນຈະໄດ້ຍິນຄວາມຈິງຖືກກ່າວແກ່ພວກເຂົາ
ໂດຍທຸກຄົນໃນພາສາຂອງຕົນເອງ.”

“ພຣະເຈົ້າສາມາດປະທານຊີວິດໃໝ່ແກ່ທຸກຈິດວິນຍານທີ່ປາຖະໜາຢ່າງຈິງໃຈທີ່ຈະຮັບໃຊ້ພຣະອົງ,
ແລະສາມາດແຕ່ງຕັ້ງຮົມຟ້າກດ້ວຍຖ່ານໄຟທີ່ມີຊີວິດຈາກແທ່ນບູຊາ,
ແລະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາກາຍເປັນຜູ້ມີຄຳເວົ້າອັນໂດດເດັ່ນໃນການສັນລະເສີນພຣະອົງ.
ສຽງນັບພັນຈະຖືກຕັ້ງດ້ວຍລົດອຳນາດໃນການປະກາດຄວາມຈິງອັນອັດສະຈັນແຫ່ງພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ.
ລົງທຳຕົວຂັດຈະຖືກປັດປ່ອຍ,
ແລະຜູ້ທີ່ຂ້າຍຈະຖືກເຮັດໃຫ້ເຂັ້ມແຂງເພື່ອເປັນພະຍານຢ່າງກ້າຫານແກ່ຄວາມຈິງ. ຂໍໃຫ້ອົງພຣະຜູ້ເປັນ
ຈ້າຊົງຊ່ວຍປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ຊຳລະພຣະວິຫານແຫ່ງຈິດວິນຍານໃຫ້ພົ້ນຈາກທຸກມົນທົນ,
ແລະຮັກສາຄວາມສຳພັນອັນໃກ້ຊິດກັບພຣະອົງໄວ້ ເພື່ອພວກເຂົາຈະໄດ້ເປັນຜູ້ມີສ່ວນໃນຜົນລະດູທຳ
ເມື່ອມັນຈະຖືກເທວົງມາ.” Review and Herald, July 20, 1886.

ໃນທາງຕົກນັກ ລະດູການເພນເຕກອດຈະເລີ່ມຕົ້ນໃນວັນສະຫຼອງຜົນທຳອິດ
ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ; ແຕ່ຖ້າບາດສະຈາກຄວາມຕາຍເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ
ກໍຈະບໍ່ມີໄວ້ເຫດໃຫ້ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຜູ້ຄົນພຣະຊົນໄດ້ນຳຕົວພຣະອົງໄປເມື່ອພຣະອົງຊົງຄົນຂຶ້ນ.
ຖ້າບາດສະຈາກການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງໃນຖານະເປັນເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດ
ກໍຈະບໍ່ໄດ້ພັກໃນວັນແຫ່ງວັນສະຫຼອງເຂົ້າຈີ່ເຮັດຊື່, ແລະ
ເຂົ້າຈີ່ແຫ່ງຊີວິດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ພັກກ່ອນລ່ວງໜ້າກ່ອນການຄົ້ນຂຶ້ນຂອງພຣະອົງໃນວັນສະຫຼອງຜົນທຳອິດ
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການເລີ່ມຕົ້ນໄລຍະຫຳລັບວັນ ທີ່ນຳໄປສູ່ວັນ ແລະ ວັນສະຫຼອງເພນເຕກອດ.

ເມື່ອພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາເພື່ອຢືນຢັນພັນທະສັນຍາໃຫ້ຄົບຖ້ວນອາທິດ;
ອາທິດນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນທີ່ການຮັບບັບຕີສະມາຂອງພຣະອົງ ແລ້ວ “ໃນກາງອາທິດ,” ສາມປີເຄື່ອງຕຳມາ,
ພຣະອົງຖືກຕັ້ງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນ, ຊຶ່ງພັກຢູ່ໃນອຸບໂມງໃນວັນເທດສະການເຂົ້າຈີ່ໃສ່ເຊືອ,
ພົ້ນຄົນພຣະຊົນໃນວັນອາທິດເປັນເທດສະການຜົນແຮກຂອງການກ່ຽວເຂົ້າບາເລ,
ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນວັນລະດູການເພນເຕກອດຫຳລັບວັນທີ່ນຳໄປຈົນເຖິງເທດສະການຜົນແຮກຂອງເຂົ້າສາລີ.

ຈາກໄມ້ກ້າງແຂນໄປຈົນຮອດບາຍອາທິດ, ອີກສາມປີເຄັ່ງຕຸ່ມາ,
ຊ່ວງເວລາເຈັດປີນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງກັບໂກເນລີອັດແຫ່ງ Caesarea Maritima, ຜູ້ຊົງໄດ້ກ້າຍເປັນຄົນຕ່າງຊາດຄົນ
ນຳອິດທິໄດ້ກັບໃຈເຂົ້າມາໃນຄຣິສຕະຈັກຄຣິສຕຽນ—ໃນຕອນທ້າຍຂອງອາທິດ ໃນປີຄ.ສ. 34.

ອາທິດທຶພຣະຄຣິດສະເດັດມາເພື່ອຮັບຮອງຜັນທະສັນຍານັ້ນ ໃນທາງຄຳພະຍາກອນເທົ່າກັບ 2,520 ວັນ,
ແລະໄມ້ກ້າງແຂນຢູ່ “ກາງອາທິດ,” ດັ່ງນັ້ນ ຈົ່ງເປັນ 1,260 ວັນຫຼັງຈາກການຮັບບັບຕີສະມາ ແລະ 1,260
ວັນກ່ອນທີ່ຄົນລືອສຈະກັບໃຈ. ທີ່ໄມ້ກ້າງແຂນ ພຣະຄຣິດຖືກຄັງໄວ້ໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ,
ແລະພຣະອົງສັນພຣະຊົນໃນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ. ນັ້ນແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງລະດູການເພນເຕຄອສ
ແລະໃນຕອນສິ້ນສຸດ, (ເພາະພຣະເຢຊູຊົງສຳແດງຕອນສິ້ນສຸດດ້ວຍຕອນເລີ່ມຕົ້ນຢູ່ສະເໝີ)
ໃນວັນເພນເຕຄອສ,
ເປໂຕໄດ້ກ່າວຄຳເທດຄັ້ງທຳອິດຂອງລາວຈາກພຣະທຳໂຍເອນໃນຊົ່ວໂມງທີສາມໃນຫ້ອງຊົນເທິງ,
ບ່ອນທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ພົບກັບພວກສາວົກໃນວັນແຫ່ງການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ຈາກນັ້ນ
ເປໂຕໄດ້ກ່າວຄຳເທດຄັ້ງທີສອງຂອງລາວກ່ຽວກັບໂຍເອນໃນພຣະວິຫານ ໃນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ. ເຫັນໄດ້ຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ຊົ່ວໂມງທີສາມ ແລະ ຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ ເປັນສັນຍາລັກອັນຟາ ແລະ ໂອເມກາ ຂອງການເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ
ການສິ້ນສຸດຂອງລະດູການເພນເຕຄອສ.

ເສັ້ນຕ່ເສັ້ນ, ເມື່ອພວກເຮົາຈັດໃຫ້ຊົ່ວໂມງທີສາມ ແລະ ຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງຂອງເຫດການທັງສອງນີ້ສອດຄ່ອງກັນ,
ພວກເຮົາພົບວ່າຫົກຊົ່ວໂມງນັ້ນເປັນຊ່ວງເວລາແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ
ຊົງທັງສອງຕ່າງໆໃຫ້ຄຳພະຍານເຖິງການແບ່ງແຍກ. ພຣະຄຣິດສະເດັດຈາກຊີວິດໄປສູ່ຄວາມຕາຍ ແລະ
ຈາກຄວາມຕາຍກັບຄືນສູ່ຊີວິດ. ພຣະອົງສະເດັດຈາກແຜ່ນດິນໂລກໄປສູ່ສະຫວັນ ແລະ
ກັບຄືນມາສູ່ແຜ່ນດິນໂລກ. ເປໂຕຢູ່ຂ້າງນອກ ແລະ ຕ່ຳຢູ່ຂ້າງໃນພຣະວິຫານ. ແນ່ນອນວ່າ
ຍັງມີການຈັດວາງແບບຂະໜານອື່ນໆອີກລະຫວ່າງຊົ່ວໂມງທີສາມແລະຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ,
ແຕ່ກ່ອນອັນພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງເປໂຕ, ໂກເນລີອັດ ແລະ ເມືອງເຊລາເຣຍແຄມທະເລ.

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບການແບ່ງຍຸກສະໄໝແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຫົກຊົ່ວໂມງນັ້ນ
ເມື່ອທູດສະຫວັນຖືກສົ່ງໄປຫາໂກເນລີອັດເພື່ອຊີ້ນຳໃຫ້ລາວສົງຄົນໄປເຊີນເປໂຕ ເວລານັ້ນແມ່ນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ.

ມີຊາຍຄົນໜຶ່ງຢູ່ໃນເມືອງເຊລາເຣຍ ຊື່ວ່າ ໂຄເນລີອັດ ເປັນນາຍຮ້ອຍຂອງກອງທະຫານທີ່ເອີ້ນວ່າ
ກອງອີຕາລີ, ເປັນຄົນເຄົາລົບພຣະເຈົ້າ ແລະຢາກເກງພຣະອົງພ້ອມກັບຄົນໃນເຮືອນຂອງຕົນທັງໝົດ,
ລາວໄດ້ໃຫ້ທ່ານແກບະຊາຊົນຢ່າງຫຼາຍ ແລະອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າສະເໝີ. ໃນນັ້ນມີ
ປະມານຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງຂອງວັນນັ້ນ ລາວໄດ້ເຫັນຢ່າງແຈ້ງວ່າ
ທູດສະຫວັນຂອງພຣະເຈົ້າອົງໜຶ່ງເຂົ້າມາຫາລາວ ແລະກ່າວກັບລາວວ່າ, “ໂຄເນລີອັດ.”
ເມື່ອລາວຈ້ອງເບິ່ງທູດອົງນັ້ນ ລາວກໍເກີດຄວາມຍິນດີ ແລະກ່າວວ່າ, “ພຣະອົງເຈົ້າ, ມີຫຍັງຫຼື?”
ທູດນັ້ນຈຶ່ງກ່າວແກ່ລາວວ່າ, “ຄຳອະທິຖານ ແລະທ່ານຂອງທ່ານ
ໄດ້ຂຶ້ນໄປເປັນທີ່ລະນຶກຈຳຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ. ບັດນີ້ຈົ່ງສົ່ງຄົນໄປຍັງ ໂຍບບາ ແລະໃຫ້ເອີ້ນ ຊື່ມັນ
ຜູ້ທີ່ມີຊື່ອີກວ່າ ເປໂຕ.” ກົດຈະການ 10:1-5

ການມາເຖິງຂອງທູດສະຫວັນເປັນສັນຍາລັກຂອງຂ່າວສານ ແລະຂອງໝູດໝາຍ,
ແລະທູດສະຫວັນກໍຍິນດີຍິນດີວ່ານັ້ນເປັນໝູດໝາຍເມື່ອລາວກ່າວວ່າ, “ຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ
ແລະການໃຫ້ທ່ານຂອງທ່ານໄດ້ຂຶ້ນໄປເປັນທີ່ລະນຶກຈຳຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.”
ໝູດໝາຍຂອງການສິ້ນສຸດຂອງອາທິດນັ້ນຄືການທີ່ໂກເນລີອັດໃຫ້ຄົນໄປເຊີນເປໂຕໃນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ
ຫຼັງຈາກອິດອາຫານມາໄດ້ສິ້ນ, ແລະເຫດການນັ້ນຖືກເອີ້ນວ່າ “ທີ່ລະນຶກຈຳ,” ຊຶ່ງເປັນໝູດໝາຍ. ໃນຖານະເປັນ
“ນາຍຮ້ອຍ,” ໂກເນລີອັດເປັນນາຍກອງປົກຄອງທະຫານໜຶ່ງຮ້ອຍຄົນ.

ເມື່ອເປັນຕົ້ນຢູ່ທີ່ເມືອງເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນໃນມັດທາຍ ບົດທີສິບຫົກ ບໍ່ມີການອ້າງເຖິງຊົ່ວໂມງໃດໜຶ່ງ. ເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນແມ່ນຊື່ຂອງເມືອງໃນເວລາທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ພາພວກສາວົກໄປທີ່ນັ້ນ. ໃນປະຫວັດສາດຂອງດານເໂອນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 13 ຫາ 15, ຂໍ້ພຣະຄຳທີ່ໄດ້ສຳເລັດລົງໃນຍຸດທະການແຫ່ງພານຽມ ແລະເປັນແບບຢ່າງລ່ວງໜ້າຂອງສົງຄາມທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ, ເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນ ຖືກເອີ້ນວ່າ ພານຽມ. ເປັນຕົ້ນຢູ່ໃນຂໍ້ 13 ຫາ 15 ເມື່ອລາວຢູ່ທີ່ເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນ, ຊຶ່ງກໍຄືພານຽມ.

ການຊີ້ບອກວ່າ ຍຸດທະການທີ່ Panium ເປັນການສຳເລັດຄວາມຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພີ Daniel ບົດ 11 ຂໍ້ 13 ຫາ 15 ແລະວ່າ ຂໍ້ພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນພ້ອມທັງປະຫວັດຂອງຍຸດທະການທີ່ Panium ຊີ້ບອກເຖິງສົງຄາມໜຶ່ງທີ່ນຳໄປສູ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ນັ້ນແມ່ນຢ່າງແທ້ຈິງວິທີທີ່ລະບຽບວິທີ "ບັນທຶກເທິງບັນທຶກ" ຖືກອອກແບບໃຫ້ເຮັດວຽກ. ການນຳໃຊ້ລະບຽບວິທີນັ້ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ Caesarea Philippi ແລະ Panium ຕ້ອງຖືກຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ, ເພາະກົດຫຼັກປະຖົມຂອງຄຳພະຍາກອນທີ່ກ່າວເຖິງຄວາມຈິງຂັ້ນນີ້ແມ່ນວ່າ "ຜູ້ພະຍາກອນໃນສະໄໝບູຮານແຕ່ລະຄົນໄດ້ກ່າວເພື່ອຍຸກຂອງພວກເຮົາຫຼາຍກວ່າຍຸກທີ່ພວກເຂົາມີຊີວິດຢູ່." Paul ເພີ່ມອີກວ່າ ວິນຍານຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງພວກຜູ້ພະຍາກອນ, ດັ່ງນັ້ນ ບໍ່ພຽງແຕ່ພວກເຂົາທັງໝົດຊີ້ບອກເຖິງວັນທ້າຍເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພວກເຂົາທັງໝົດຍັງສອດຄ່ອງເຫັນພ້ອມກັນອີກດ້ວຍ.

ດ້ວຍເຫດນີ້ຖ້າແລະເມື່ອ Panium ຖືກລະບຸໃນພຣະວາຈາພະຍາກອນຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນ Panium ແລະຕ່າງກັນເປັນ Caesarea Philippi, ທັງສອງຊື່ນີ້ຈະຕ້ອງນຳໃຊ້ກັບຍຸກສຸດທ້າຍ ແລະຈະຕ້ອງສອດຄ່ອງກັນ, ເພາະວ່າມັນເປັນເມືອງດຽວກັນ.

ຄຽງຄູ່ກັບຕັກກະນີ ແມ່ນ Caesarea Philippi ແລະ Caesarea Maritima ຊຶ່ງແມ່ນຄຳຍກັນ ແມ່ນແຕ່ແຕກຕ່າງອອກໄປເລັກນ້ອຍ. ເປັນໄຕໂດໄປທີ່ Caesarea Philippi ກັບພຣະຄຣິດ ແຕ່ທ່ານໄດ້ຖືກພຣະວິນຍານບໍລິສຸດສົ່ງໄປທີ່ Caesarea Maritima. ແຕ່ໃນ Caesarea ທັງສອງແຫ່ງນັ້ນ ເປັນແມ່ນບຸກຄົນຫຼັກຂອງພັນທະສັນຍາ. ສົງຄາມສະຈັນໃນແນວເສັ້ນນັກຄືຢູ່ໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າ ໂກເນລີອຸສໄດ້ຮັບການຍົກຍາມຈາກທູດສະຫວັນ ແລະໄດ້ຮັບຄຳສັ່ງໃຫ້ສົງຄາມໄປເອີ້ນເປັນໂຕ. ເປັນໄຕທີ່ Caesarea ເປັນສັນຍະລັກທາງຄຳພະຍາກອນ ແຕ່ Caesarea ທັງສອງແຫ່ງນັ້ນແຕກຕ່າງກັນຢ່າງຊັດເຈນ. ແຫ່ງໜຶ່ງແມ່ນ Caesarea ຕິດທະເລ ແລະອີກແຫ່ງໜຶ່ງແມ່ນ Caesarea ຢູ່ເທິງແຜ່ນດິນ. Caesarea ຕິດທະເລມີຄວາມກ່ຽວໂພງກັບຄົນຕ່າງຊາດ ແລະໂກເນລີອຸສແມ່ນຜູ້ກັບໃຈເປັນຄຣິດສະຕຽນຄົນຕ່າງຊາດຄົນທຳອິດ ຢ່າງແນ່ນອນໃນຕອນສົ້ນສຸດຂອງອາທິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ໃນປີ 34 AD. Caesarea ຕິດທະເລແມ່ນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າ ແລະສອດຄ່ອງກັບເປັນໄຕໃນພຣະວິຫານໃນວັນເພນເຕກອດ ແລະການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າ.

ເຊຊາເຣຍທາງແຜ່ນດິນ, ນັ້ນຄືເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນ, ແມ່ນຊົ່ວໂມງທີ່ສາມ. ບໍ່ມີທາງເລືອກອື່ນໃຫ້ເລືອກ. ເຊຊາເຣຍ ຟີລິບປິນຢູ່ໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນ, ຊົ່ວໂມງທີ່ສາມ, ແລະ ເຊຊາເຣຍ ມາຣິຕິມາ ຢູ່ໃນຕອນສຸດທ້າຍ, ຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າ. ຟີລິບປິນແມ່ນອັນພາຂອງຊ່ວງເວລາຫົກຊົ່ວໂມງ ແລະ ມາຣິຕິມາແມ່ນໂອເມກາ. ໂອເມກາໃນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າ ຄືການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດຢູ່ກາງສັບປະດາແຫ່ງພັນທະສັນຍາ, ແລະ ເປັນໄຕໃນພຣະວິຫານໃນວັນເພນເຕກອດກໍແມ່ນຊົ່ວໂມງທີ່ເກົ່າເຊັ່ນກັນ. ການທີ່ໂກເນລີອຸດເອີ້ນຫາເປັນໄຕ ສອດຄ່ອງກັບການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ຊຶ່ງເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະ ຍັງສອດຄ່ອງກັບເປັນໄຕໃນພຣະວິຫານໃນວັນເພນເຕກອດ, ຊຶ່ງອີກຄັ້ງໜຶ່ງກໍເປັນແບບຢ່າງແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໂກເນລີອຸດ, ໃນຖານະຜູ້ກັບໃຈຈາກຄົນຕ່າງຊາດຄົນທຳອິດ, ເປັນຕົວແທນຂອງຄົນງານຄົນທຳອິດໃນຊົ່ວໂມງທີ່ສິບເອັດ ໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໂມງທີສາມເມື່ອພຣະຄຣິດຖືກຕອກກາງແຂນ, ແລະໂມງທີສາມເມື່ອເປໂຕຢູໄນຫ້ອງຊົນເທິງ ຈຳເປັນຕ້ອງ, ແລະສາມາດເປັນໄດ້ເທົ່ານັ້ນ, ເປັນຕົວແທນຂອງ Caesarea Philippi.

ຫ້ອງຊົນເທິງທີ່ເປໂຕຢູໄນວັນເພນເຕກອດນັ້ນ

ແມ່ນຫ້ອງຊົນເທິງແຫ່ງດຽວກັນແທ້ທີ່ພຣະຄຣິດຊົງປາກົດພາຍຫຼັງການພົ້ນຄົນພຣະຊົນ, ການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ ແລະການສະເດັດລົງມາຂອງພຣະອົງ. ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດມາຍັງຫ້ອງຊົນເທິງ ແລະຕໍ່ມາອີກຫ້າສິບວັນ, ໃນວັນເພນເຕກອດ, ເປໂຕໄດ້ນຳສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງພຣະທຳໂຢເອນໃນຫ້ອງຊົນເທິງແຫ່ງດຽວກັນນັ້ນ.

ເມື່ອງ Caesarea Philippi ແມ່ນຊົ່ວໂມງທີສາມທີ່ສອດຄ່ອງກັບການຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນ ແລະຫ້ອງຊົນເທິງໃນວັນ Pentecost. ການຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນເປັນສັນຍາລັກຂອງການກະຈັດກະຈາຍ ແລະຫ້ອງຊົນເທິງເປັນສັນຍາລັກຂອງຄວາມເປັນນຳໜຶ່ງໃຈດຽວ. ສິ່ງນີ້ຊີ້ບອກວ່າ Caesarea Philippi ເປັນຈຸດກ່ອນໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດ ບ່ອນທີ່ຄົນກຸ່ມໜຶ່ງຖືກກະຈັດກະຈາຍ ແລະອີກກຸ່ມໜຶ່ງຖືກເກັບຮວບຮວມ. ເມື່ອປະຫວັດຂອງຍຸດທະການ Battle of Panium ເລີ່ມຖືກທຳໃຫ້ຊ້ຳອີກຄັ້ງ, ພົມມະຈາຣີທີ່ໃໝ່ ແລະພົມມະຈາຣີທີ່ສະຫຼາດຈະຖືກແຍກອອກຈາກກັນຢ່າງຖາວອນ, ແລະພວກເຂົາຈະຖືກແຍກອອກເພາະໄມ້ກາງແຂນ, ຊຶ່ງເປັນຕົວແທນຂອງການເຂົ້າໃກ້ມາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ທີ່ Caesarea Philippi ນັ້ນເອງ ພຣະຄຣິດຊົງເລີ່ມສອນກ່ຽວກັບກົດໝາຍວັນອາທິດທີ່ກຳລັງເຂົ້າໃກ້ມາ. ເມື່ອພຣະອົງຊົງກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ, Peter ໄດ້ຄັດຄ້ານຂ່າວສານນັ້ນ; ດັ່ງນັ້ນ ພາຍໃນເກົ້າຂໍ້, Peter ເປັນຕົວແທນຂອງທັງຜູ້ທີ່ຖືກປະທັບຕາ ແລະຜູ້ທີ່ຖືກກະຈັດກະຈາຍໂດຍຂ່າວສານແຫ່ງໄມ້ກາງແຂນ, ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ພຣະອົງຕັດກັບພວກເຂົາວ່າ, ແຕ່ພວກທ່ານເດ ວ່າເຮົາເປັນຜູ້ໃດ?

ຜ່າຍຊີໂມນ ເປໂຕ ທຸນຕອບວ່າ, ພຣະອົງຄືພຣະຄຣິດ, ພຣະບຸດແຫ່ງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່.

ແລະພຣະເຢຊູຊົງຕອບແລະກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, ຊີໂມນ ບາຣໂຢນາ ເອີຍ, ເຈົ້າເປັນສຸກ; ເພາະວ່າມີໃຊ້ເນື້ອແລະເລືອດໄດ້ເປີດເຜີຍສິ່ງໃໝ່ແກ່ເຈົ້າ, ແຕ່ແມ່ນພຣະບໍດີຂອງເຮົາຜູ້ສະຖິດໃນສະຫວັນ. ແລະເຮົາກ່າວແກ່ເຈົ້າດ້ວຍວ່າ, ເຈົ້າແມ່ນເປໂຕ, ແລະເທິງສິລານີເຮົາຈະສ້າງຄຣິດຕະຈັກຂອງເຮົາ; ແລະປະຕູແຫ່ງນະລົກຈະບໍ່ມີຊັບເໝືອຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ. ແລະເຮົາຈະມອບລູກກະແຈແຫ່ງອານາຈັກສະຫວັນໃຫ້ແກ່ເຈົ້າ; ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະຜູກໄວ້ໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກຜູກໄວ້ໃນສະຫວັນ; ແລະສິ່ງໃດກໍ່ຕາມທີ່ເຈົ້າຈະແກ້ອອກໃນແຜ່ນດິນໂລກ ກໍ່ຈະຖືກແກ້ອອກໃນສະຫວັນ.

ແລ້ວພຣະອົງຈຶ່ງກຳລັງພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ບໍ່ໃຫ້ບໍ່ອອກຜູ້ໃດວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ. ຕັ້ງແຕ່ເວລານັ້ນມາ ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມຊົງສຳແດງໃຫ້ພວກສາວົກຂອງພຣະອົງຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຈຳເປັນຕ້ອງໄປຍັງນະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະຈະຕ້ອງທົນທຸກຫຼາຍປະການຈາກພວກຜູ້ເຖົ້າ ພວກຫົວໜ້າປະໂລຫິດ ແລະພວກທຳມະຈານ ແລະຈະຖືກຂ້າເສຍ ແລະໃນວັນທີສາມຈະຖືກຊົງໃຫ້ພົ້ນຄົນມາອີກ.

ແລ້ວ ເປໂຕໄດ້ພາພຣະອົງອອກໄປ ແລະເລີ່ມຕົ້ນທຸນຫ້າມພຣະອົງວ່າ, "ຂໍຢ່າໃຫ້ເປັນເຊັ່ນນັ້ນແກ່ພຣະອົງເລີຍ, ພຣະອົງເຈົ້າ: ການນີ້ຈະບໍ່ເກີດແກ່ພຣະອົງເປັນອັນຂາດ."

ແຕ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງຫັນພຣະພັກ ແລະຕັດແກ່ເປໂຕວ່າ, "ຈົ່ງຖອຍໄປຢູ່ຂ້າງຫຼັງເຮົາ, ຊາຕານເອີຍ; ເຈົ້າເປັນເຫດໃຫ້ເຮົາສະດຸດ; ເພາະວ່າເຈົ້າບໍ່ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ຄິດເຖິງສິ່ງຂອງມະນຸດ." ມັດທາຍ 16:15-23.

ການຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກາງແຂນໃນຊົ່ວໂມງທີສາມ ແລະ ຂ່າວສານຂອງເປໂຕໃນຫ້ອງຊົມເທິງ
ສອດຄ່ອງກັບການປ່ຽນຜ່ານແຫ່ງຄຳພະຍາກອນຂອງຄຣິສຕະຈັກທິຕັສ,
ຊຶ່ງກ່າວວ່າເປັນຄຣິສຕະຈັກທິມີທັງເຂົ້າສາລີ ແລະ ຫຍ້າລະຄອນ, ໄປສູ່ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະ.
ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະນັ້ນ ແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍເຂົ້າສາລີຜົນແຮກແຫ່ງເພນເຕກອດ,
ຊຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ເມື່ອຫຍ້າລະຄອນ ແລະ ເຂົ້າສາລີຕົບເຕັມວັຍແລ້ວ,
ບັນດາທູດສະຫວັນຈະແຍກສອງຈຳພວກນັ້ນອອກຈາກກັນ. ຜົນທົດລົງໂປຍລົງໃນເຫດການ 9/11 ນັ້ນ
ແມ່ນສົງເທິງໃຈໃຫ້ເຂົ້າສາລີ ແລະ ຫຍ້າລະຄອນ ມາສູ່ຄວາມສຸກງອມ.

ໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງເປັນຕົວແທນປະຫວັດສາດຂອງການປະຊຸມຄຳຍ Exeter ຈົນເຖິງວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844,
ການເສັດສະເດັດເຂົ້າຢ່າງມີໃຊ້ຊະນະຂອງພຣະຄຣິດເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມ ແລະ
ການເຂົ້ານະຄອນເຢຣູຊາເລັມຂອງກະສັດດາວິດພອມດ້ວຍຫົບພັນທະສັນຍາ.
ຊົ່ວໂມງທີເກົ້າຍັງເປັນເວລາຂອງການຖວາຍບູຊາໃນຕອນແລງອີກດ້ວຍ, ປະມານ 3 ໂມງແລງ.

ບັດນັ້ນແມ່ນຄຣິສຕິກທີ່ຈຳຈະຖວາຍເທິງແທ່ນບູຊາ; ລູກແກະອາຍຸໜຶ່ງປີສອງໂຕ ທຸກວັນເປັນນິດ.
ລູກແກະໂຕໜຶ່ງ ເຈົ້າຈະຖວາຍໃນຕອນເຊົ້າ; ແລະອີກໂຕໜຶ່ງ ເຈົ້າຈະຖວາຍໃນຕອນແລງ. ອົບເພະຍົບ
29:38, 39.

ຄຳທີ່ຖືກແປວ່າ “ແມ່ນແຕ່,” ບາງຄັ້ງກໍຖືກສະແດງວ່າ “ລະຫວ່າງຕອນແລງທັງສອງ.” ຄຳວ່າ
ລະຫວ່າງຕອນແລງທັງສອງ ຊື່ໄປເຖິງໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງລະຫວ່າງຊົ່ວໂມງທີສາມແລະຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ.
ອາທິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາຂອງພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງທີ່ກາງໄມ້ກາງແຂນ
ຊຶ່ງກາຍເປັນອາລຟາຂອງໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງໃນວັນເພນເຕກອດ.
ພະຍານສອງຄົນໃນອາທິດແຫ່ງພັນທະສັນຍາ ຜູ້ລະບຸໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງ ຊຶ່ງເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງ
ບໍ່ແຕ່ກັບຄຳພະຍາກອນຂອງອາທິດອັນສັກສິດເທົ່ານັ້ນ
ແຕ່ຍັງກັບສັນຍະລັກຂອງລະດູການເພນເຕກອດອີກດ້ວຍ.
ແລ້ວໃນຕອນສຸດຂອງອາທິດແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນນັ້ນ, ເປໂຕໄດ້ຖືກເອົາໄປຍັງ Caesarea
ໃນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ. ຂໍ້ເທັດຈິງທີ່ວ່າ
ມີສາມຊົ່ວໂມງທີ່ກຳລັງພາຍໃນໂຄງສ້າງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນດຽວກັນຂອງອາທິດອັນສັກສິດ;
ສອງໃນນັ້ນເປັນຕອນຈົບແບບ omega ຂອງໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງ,
ຊຶ່ງກໍເປັນໄລຍະລະຫວ່າງການຖວາຍບູຊາຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງດ້ວຍ,
ຮຽກຮ້ອງຕາມຄວາມຈຳເປັນທາງຄຳພະຍາກອນວ່າ ຈະຕ້ອງມີຊົ່ວໂມງທີສາມຢູ່
ເປັນອາລຟາຂອງໄລຍະເວລາທີ່ສຸດລົງໃນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າຂອງ Cornelius.

ເມື່ອງເຊຊາເຣຍສອງແຫ່ງ ຊຶ່ງທັງສອງແຫ່ງມີເປໂຕເປັນບຸກຄົນສຳຄັນ ບົງຊີວິດ ເຊຊາເຣຍ ຟິລິບປີ
ແມ່ນຊົ່ວໂມງທີສາມ. ໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງນັ້ນເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເຊຊາເຣຍ,
ເພາະວ່າຈຸດຈົບໄດ້ຖືກສະແດງໄວ້ໂດຍຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ.

ລູກແກະບັດສະຄາຕ້ອງຖືກຂ້າໃນເວລາຕອນແລງ ຊຶ່ງເປັນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ—ເມື່ອພຣະຄຣິດສິ້ນພຣະຊົນ.

ແລະພວກທ່ານຈະຕ້ອງເກັບຮັກສາມັນໄວ້ຈົນເຖິງວັນທີສິບສີ່ຂອງເດືອນນັ້ນ;
ແລະຊຸມນຸມຊົນທັງໝົດແຫ່ງປະຊາຄົມອິດສະຣາເອນຈະຂ້າມັນໃນຕອນແລງ. ອົບເພະຍົບ 12:6.

ເວລາແຫ່ງການອະທິຖານນັ້ນກໍແມ່ນໂມງທີເກົ້າດ້ວຍ, ເພາະວ່າເປັນເວລາແຫ່ງການຖວາຍບູຊາໃນຕອນແລງ.

ຂໍໃຫ້ຄຳອະທິຖານຂອງຂ້ານ້ອຍຖືກຈັດຕັ້ງຂຶ້ນຕາມພຣະພັກຂອງພຣະອົງດັ່ງເຄື່ອງຫອມ;
ແລະການຍົກມືຂອງຂ້ານ້ອຍດັ່ງເຄື່ອງບູຊາຍາມແລງ. ເພງສັນລະເສີນ 141:2

ໃນຄວາມສອດຄ່ອງກັບການຖວາຍບູຊາໃນຕອນແລງທິດເບິ່ງໂມງແຫ່ງການອະທິຖານນັ້ນ,
ເອຊະຣາກໍລົງອະທິຖານຢູ່ໃນເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງ, ດັ່ງນັ້ນທ່ານຈຶ່ງອະທິຖານໃນຊົ່ວໂມງທິດກັກ,
ເມື່ອເປີດຕາຢູ່ໃນພຣະວິຫານ, ເມື່ອພຣະຄຣິດສັນພຣະຊົນ ແລະເມື່ອໂຄເນລໂອດໄດ້ຮັບຄຳບອກໃຫ້ໄປເຊີນເປໂຕ.

ແລະໃນເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງ ຂ້າພະເຈົ້າກໍລຸກຂຶ້ນຈາກຄວາມເສົ້າໃສກຂອງຂ້າພະເຈົ້າ;
ແລະເມື່ອໄດ້ຈັກເສື້ອຜ້າ ແລະເສື້ອຄຸມຂອງຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າກໍຄຸເຂົ້າລົງ
ແລະກາງມືຂອງຂ້າພະເຈົ້າອອກຕໍ່ພຣະຢາເວ ພຣະເຈົ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ເອຊະຣາ 9:5.

ໃນຄຳອະທິຖານຂອງທ່ານ, ເອຊະຣາໄດ້ກັບໃຈເສຍໃຈພາຍຫຼັງຈາກເຂົ້າໃຈວ່າ
ບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ອອກມາຈາກບາບໂລນເພື່ອສ້າງພຣະວິຫານແລະນະຄອນເຢຣູຊາເລັມຄົນໃໝ່
ໄດ້ຜູກພັນກັບພັນລະຍາຕ່າງຊາດຜູ້ນັບຖືຄົນຕ່າງພຣະ.

ເມື່ອເອຊະຣາໄດ້ອະທິຖານ ແລະໄດ້ສຳລະພາບຜົດ ທັງຮ້ອງໄຫ້
ແລະໝອບຕົວລົງຢູ່ຕໍ່ໜ້າພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍມີຊຸມນຸມຊົນໃຫຍ່ຫຼາຍຢັ້ງຈາກອົດສະຣາເອນ
ທັງຜູ້ຊາຍ ຜູ້ຍິງ ແລະເດັກນ້ອຍ ມາຊຸມນຸມກັນຢູ່ກັບທ່ານ ເພາະປະຊາຊົນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຢ່າງເສົ້າໃສກຫນັກ.
ແລະເຊການຢາ ບຸດຂອງເຢຣີເອນ ຄົນໜຶ່ງໃນບັນດາລູກຫຼານຂອງເອລາມ ໄດ້ຕອບແລະກ່າວແກ່ເອຊະຣາວ່າ
ພວກເຮົາໄດ້ລ່ວງລະເມີດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ
ແລະໄດ້ຮັບເອົາຍິງຕ່າງຊາດຈາກປະຊາຊົນແຫ່ງແຜ່ນດິນນີ້ມາເປັນພັນລະຍາ ແຕ່ເຖິງກະນັ້ນ
ບັດນີ້ຍັງມີຄວາມຫວັງສຳລັບອົດສະຣາເອນໃນເລື່ອງນີ້. ສະນັ້ນ ບັດນີ້
ໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດຄຳໝັ້ນສັນຍາກັບພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ທີ່ຈະໄລ່ພັນລະຍາທັງໝົດອອກໄປ
ແລະທັງບັນດາລູກທິດກັກຈາກນາງທັງຫຼາຍນັ້ນດ້ວຍ ຕາມຄຳແນະນຳຂອງນາຍຂອງຂ້ານ້ອຍ
ແລະຂອງບັນດາຜູ້ທີ່ສັນສະທຳນຕໍ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ;
ແລະຂໍໃຫ້ເຮັດໄປຕາມພຣະບັນຍັດ. ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເຖິດ; ເພາະເລື່ອງນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງທ່ານ:
ພວກເຮົາກໍຈະຢູ່ກັບທ່ານດ້ວຍ. ຈົ່ງກຳຫານ ແລະຈົ່ງລົງມືເຮັດເຖິດ.

ແລ້ວເອຊະຣາໄດ້ລຸກຂຶ້ນ ແລະໃຫ້ພວກປະໂຮຫິດຊົນຜູ້ໃຫຍ່, ພວກເລວີ, ແລະອົດສະຣາເອນທັງປວງ
ສາບານວ່າພວກເຂົາຈະກະທຳຕາມຖ້ອຍຄຳນີ້. ແລະພວກເຂົາກໍໄດ້ສາບານ.
ແລ້ວເອຊະຣາໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກໜ້າພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ
ແລະໄປຍັງຫ້ອງຂອງໂຍຮານານບຸດຂອງເອລີອາຊີບ; ແລະເມື່ອລາວໄປເຖິງທີ່ນັ້ນ ລາວກໍບໍ່ໄດ້ກິນເຂົ້າບັງ
ຫຼືດື່ມນ້ຳເລີຍ; ເພາະລາວໄດ້ໃສກເສົ້າເນື່ອງຈາກການລ່ວງລະເມີດຂອງພວກທີ່ໄດ້ຖືກກວາດໄປເປັນເຊອຍ.
ແລະໄດ້ມີການປະກາດໄປທົ່ວຢູດາ ແລະເຢຣູຊາເລັມ
ແກ່ບຸດຫຼານແຫ່ງພວກຖືກກວາດໄປເປັນເຊອຍທັງໝົດ ໃຫ້ມາຊຸມນຸມກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມ;
ແລະວ່າຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ຈະບໍ່ມາພາຍໃນສາມວັນ ຕາມມະຕິຂອງພວກເຈົ້ານາຍ ແລະພວກຜູ້ເຖົ້າ
ຊັບສິນທັງໝົດຂອງຜູ້ນັ້ນຈະຖືກລົບ
ແລະຕົວຜູ້ນັ້ນເອງຈະຖືກແຍກອອກຈາກຊຸມຊົນຂອງພວກທີ່ຖືກກວາດໄປເປັນເຊອຍ.
ແລ້ວບັນດາຜູ້ຊາຍແຫ່ງຢູດາ ແລະເບັນຢາມິນທັງໝົດ ຈຶ່ງໄດ້ຊຸມນຸມກັນທີ່ເຢຣູຊາເລັມພາຍໃນສາມວັນ.
ເປັນເດືອນທິດກັກ ໃນວັນທີສີ່ຂອງເດືອນນັ້ນ;
ແລະປະຊາຊົນທັງປວງໄດ້ນັ່ງຢູ່ໃນລານພຣະນິເວດຂອງພຣະເຈົ້າ ຕົວສັນເພາະເລື່ອງນີ້
ແລະເພາະຜົນຕົກຫນັກ. Ezra 10:1–9.

ພັນທະສັນຍາຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝັ້ນສີພັນ
ໄດ້ຖືກສະແດງເປັນການແຍກອອກຈາກບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບເອົາພັນລະຍາຕ່າງດ້ວຍ.
ນີ້ແມ່ນການແຍກຂອງພົມມະຈາຣຸຜີສະຫຼາດ ແລະ ຜູ້ໂງ່, ແລະມັນເກີດຂຶ້ນໃນໂມງທິດກັກ,
ຊຶ່ງຄືການສັນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ເປີດຕາຢູ່ໃນພຣະວິຫານໃນວັນເພນເຕກອດ, ແລະ
ເປີດຕາຖືກເອົາໃຫ້ໄປເມືອງເຊຊາຣີຢາທາງຊາຍທະເລ. ການແຍກຂອງເອຊະຣາ

ກໍແມ່ນການຊຳລະພວກເລວດີເຊັນກັນ ໂດຍພຣະຜູ້ສົ່ງແຕ່ງພັນທະສັນຍາ ໃນມາລາກບິດທິສາມ.
ການຊຳລະໃນມາລາກີ ສະແດງໃຫ້ເຫັນການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງຂອງພຣະຄຣິດ.

“ໃນການຊຳລະພຣະວິຫານໃຫ້ສະອາດຈາກພວກຜູ້ຊີ້ແລະຜູ້ຂ້າຍຂອງໂລກ, ພຣະເຢຊູຈົ່ງປະກາດພຣະພາລະ
ກົດຂອງພຣະອົງໃນການຊຳລະຈົດໃຈໃຫ້ພົ້ນຈາກມົນທົນແຫ່ງບາບ,—ຈາກຄວາມປາຖະໜາຜ່າຍໂລກ,
ຈາກກິເລດຕັນຫາອັນແທ້ແກ່ຕົວ, ຈາກນີ້ເຊື່ອຮ້າຍ, ຊົງເຮັດໃຫ້ຈົດວິນຍານເສຍມາ. ມາລາກີ 3:1–3
ຖືກຍົກມາອ້າງ.” The Desire of Ages, 161.

ເອຊະຣາ ແລະ ບັນດາຜູ້ທີ່ເຂົ້າສູ່ພັນທະສັນຍາ ຖືກບອກໃຫ້ “ລຸກຂຶ້ນ” ແລະ ໂຢຊວຍ ກໍຖືກບອກໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ
ຫຼັງຈາກພວກກະບົດທັງໝົດໄດ້ຕ້າຍລົງຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາສາມສິບແປດປີ.

ອີສະຣາເອນໃນສະໄໝບູຮານໃຊ້ເວລາສອງປີເພື່ອລົ້ມເຫຼວໃນຂະບວນການທົດສອບສິບປະການ, ແລະ
ອີກສາມສິບແປດປີຕໍ່ມາ ພວກກະບົດກໍໄດ້ຕ້າຍໝົດ ແລະ ພຣະເຈົ້າຈົ່ງບອກພວກເຂົາໃຫ້ລຸກຂຶ້ນ.

ບັດນີ້ ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ເຮົາໄດ້ກ່າວ, ແລະຂ້າມຫ້ວຍເຊເຣັດເສຍ. ແລະພວກເຮົາກໍໄດ້ຂ້າມຫ້ວຍເຊເຣັດ.
ແລະເວລາທີ່ພວກເຮົາເດີນທາງມາຈາກກາເດັດບາເນອາ ຈົນກະທັ້ງພວກເຮົາໄດ້ຂ້າມຫ້ວຍເຊເຣັດນັ້ນ
ເປັນເວລາສາມສິບແປດປີ;
ຈົນກວ່າຄົນທັງຊົ່ວອາຍຸຂອງບັນດາຊາຍນັກຮົບຈະສູນສິ້ນໄປຈາກທ່າມກາງຄ້າຍພົນ
ດັ່ງທີ່ພຣະຢາເວໄດ້ຊົງປະຕິຍານໄວ້ແກ່ເຂົາ. ພຣະບັນຍັດສອງ 2:13, 14.

ໃນ ໂຢຮັນ ບົດ 5, ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງຮັກສາຊາຍຜູ້ພິການຄົນໜຶ່ງທີ່ເປັນຢູ່ໃນສະພາບນັ້ນມາໄດ້ສາມສິບແປດປີ,
ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຮັກສາເຂົາແລ້ວ, ພຣະອົງໄດ້ບອກຊາຍຜູ້ນັ້ນວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ.”

ເພາະວ່າ ໃນລະດູການໜຶ່ງ ທູດສະຫວັນອົງໜຶ່ງໄດ້ລົງໄປໃນສະນ້ຳ ແລະເຮັດໃຫ້ນ້ຳເຄືອນໄຫວ; ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ລົງໄປກ່ອນໝູ່ ຫຼັງຈາກນັ້ນເຄືອນໄຫວແລ້ວ
ກໍໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍຈາກພະຍາດທຸກຢ່າງທີ່ຕົນມີຢູ່, ແລະທີ່ນັ້ນມີຊາຍຄົນໜຶ່ງ
ຜູ້ຊົງເຈັບປ່ວຍມາໄດ້ສາມສິບແປດປີແລ້ວ. ເມື່ອພຣະເຢຊູທອດພຣະເນດເຫັນລາວນອນຢູ່
ແລະຊົງຮູ້ວ່າລາວເປັນຢູ່ໃນສະພາບນັ້ນມາຊ້ານານແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຕັດກັບລາວວ່າ,
“ເຈົ້າປາຖະໜາຈະໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີບໍ?”

ຊາຍຜູ້ເຮັດວຽກນັ້ນທູນຕອບພຣະອົງວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ເມື່ອນ້ຳຖືກກວນຂຶ້ນ
ຂ້ານ້ອຍບໍ່ມີຜູ້ໃດພາຂ້ານ້ອຍລົງໄປໃນສະນ້ຳນັ້ນ; ແຕ່ໃນຂະນະທີ່ຂ້ານ້ອຍກຳລັງມາ
ກໍມີຄົນອື່ນລົງໄປກ່ອນຂ້ານ້ອຍ.”

ພຣະເຢຊູຕັດແກ່ເຂົາວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ, ຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງເຈົ້າ, ແລະເດີນໄປ.” ແລະໃນທັນໃດນັ້ນ
ຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຫາຍດີ, ແລະຍົກເອົາບ່ອນນອນຂອງຕົນ, ແລະເດີນໄປ; ແລະວັນນັ້ນເປັນວັນຊະບາດ.
ໂຢຮັນ 5:4–9.

ໃນພາບປະກອບຂອງເອສະຣາກ່ຽວກັບພັນທະສັນຍາຂອງຫນຶ່ງແສນສິບນັ້ນສິ້ນ, ປະຊາຊົນຖືກໃຫ້ “ລຸກຂຶ້ນ.”
ໃນປີ 1838 ໂຢຊູຢາ ລົດຈ໌, ນັກເທດຂອງຂະບວນການມົນເລທິມີຊີວິດ,
ໄດ້ພະຍາກອນການສືບສຸດຂອງອຳນາດສູງສຸດຂອງອົດໂຕມັນໃນຊ່ວງປະມານປີ 1840,
ແລະຂ່າວສານຂອງຂະບວນການມົນເລໄດ້ລຸກຂຶ້ນ,
ແຕ່ໄດ້ຮັບລົດອຳນາດດ້ວຍການສຳເລັດຢ່າງແນ່ນອນໃນວັນທີ 11 ສິງຫາ 1840.
ການຍົກຂຶ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຈ ປະກອບມີຄຳພະຍາກອນທີ່ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າລຸກຂຶ້ນ
ເມື່ອພັນທະສັນຍາໄດ້ຖືກສະຖາປະນາ. ໃນການແຍກຕົວຂອງເອສະຣາອອກຈາກພັນລະຍາຕ່າງຊາດ
ພວກເຮົາພົບເຫັນການຊຳລະຂອງພວກເລວດີຕາມທຶນລາຄາກ້າວໄວ້,
ແລະຍັງພົບເຫັນການຊຳລະພຣະວິຫານສອງຄັ້ງຂອງພຣະຄຣິດອີກດ້ວຍ,

ແລະໃນແຕ່ລະແນວນັ້ນລ້ວນຊື້ບອກເຖິງການແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າລະອອງ,
ຊຶ່ງຈະສຳເລັດເມື່ອພຣະຄຣິດຊົງກຳຈັດບາບອອກຈາກໃຈຂອງຫນຶ່ງແສນສັໝິນສີໂພນຢ່າງຖາວອນ.
ຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງຂອງພຣະຄຣິດ, ແລະສອງຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງຂອງເປໂຕ
ພ້ອມທັງຄຳອະທິຖານຂອງເອສະຣາເພື່ອການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເມື່ອຜົນປາຍລະດູຈະຖືກເທລົງມາຢ່າງບໍ່ຈຳກັດ. ໃນພຣະທຳດານເຢຣີ 9,
ດານເຢຣີໄດ້ຮັບຄຳຕອບຕໍ່ຄຳອ້າງຂ້າງຂອງທ່ານໃນເວລາແຫ່ງການຖວາຍບູຊາຕອນແລງ,
ຊຶ່ງແມ່ນຊົ່ວໂມງທີໜຶ່ງ.

ແມ່ນແລ້ວ, ໃນຂະນະທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຍັງກຳລັງເວົ້າອະທິຖານຢູ່ນັ້ນ, ທ່ານກາບຣີເອນຜູ້ນັ້ນ,
ຊຶ່ງຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໃນນິມິດຕັ້ງແຕ່ຕອນຕົ້ນ, ໄດ້ຖືກໃຫ້ບິນມາຢ່າງວ່ອງໄວ
ແລະໄດ້ມາແຕ່ຕ້ອງຂ້າພະເຈົ້າໃນປະມານເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງ. ດານເຢຣີ 9:21.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບຂ່າວແຈ້ງວ່າ ນິມິດທັງຫຼາຍທີ່ຖືກປະທານແກ່ດານເຢຣີແມ່ນນຳໃຫຍ່ແຫ່ງຊີວິດ
ບັດນີກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດເປັນຈິງ ແລະວ່າ
ພວກເຮົາຄວນຈະພິຈາລະນາບັນດາສະພາບການໃນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະທານ.

"ແສງສະຫວ່າງທີ່ດານເຢຣີໄດ້ຮັບຈາກພຣະເຈົ້ານັ້ນ ໄດ້ຖືກປະທານໂດຍສະເພາະສຳລັບວັນສຸດທ້າຍເຫຼົ່ານີ້.
ນິມິດທີ່ທ່ານໄດ້ເຫັນຢູ່ແຄມແມ່ນ້ຳອູໄລ ແລະ ຮົດເດເກນ, ອັນເປັນແມ່ນ້ຳໃຫຍ່ຂອງຊີວິດ,
ບັດນີກຳລັງຢູ່ໃນຂະບວນການແຫ່ງການສຳເລັດເປັນຈິງ, ແລະ
ເຫດການທັງປວງທີ່ໄດ້ຖືກພະຍາກອນໄວ້ນັ້ນຈະເກີດຂຶ້ນໃນໄວງນີ້."

"ຈົ່ງພິຈາລະນາເຖິງສະພາບແຫ່ງປະຊາຊາດຢິວ ໃນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢຣີໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້."
Testimonies to Ministers, 113.

ແສງແຫ່ງນິມິດທີ່ກ່ຽວພັນກັບແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ ແລະ ອູໄລ
ເປັນຕົວແທນຂອງຫນ້າບົດສຸດທ້າຍແຫ່ງດານເຢຣີບົດທີສິບເອັດ. ໃນບົດທີໜຶ່ງ ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍແມ່ນ້ຳອູໄລ
ດານເຢຣີໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງກ່ຽວກັບບົດທີສິບ, ແປດ ແລະ ເກຣີ. ໃນບົດທີສິບ
ຊຶ່ງຖືກແທນໂດຍແມ່ນ້ຳຮົດເດເກນ ດານເຢຣີໄດ້ຮັບແສງສະຫວ່າງຂອງບົດທີສິບ, ສິບເອັດ ແລະ ສິບສອງ.
ຂໍ້ມູນຄຳພະຍາກອນນັ້ນຖືກແທນດ້ວຍທັງເຫດການແຫ່ງຄຳພະຍາກອນທີ່ຖືກແທນຢູ່ພາຍໃນບົດເຫຼົ່ານັ້ນ,
ແຕ່ຍັງຖືກແທນໂດຍດານເຢຣີດ້ວຍ,
ເພາະພວກເຮົາຄວນພິຈາລະນາສະພາບການຂອງຊາດຢິວໃນເວລາທີ່ຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຖືກປະທານ.

ພວກເຮົາຕ້ອງນຳເອົາຂໍ້ພິຈາລະນາເຫຼົ່ານັ້ນມາສູ່ວັນສຸດທ້າຍ
ແລະຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳພະຍາກອນຂອງຜູ້ພະຍາກອນອື່ນທ່ານຫນຶ່ງ. ນີ້ໝາຍຄວາມວ່າ
ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ເປໂຕຢູ່ທັງໃນ Caesarea Philippi ແລະ Caesarea Maritima,
ດານເຢຣີໄດ້ຮັບການຢຽມຢາມໂດຍ Gabriel ໃນຍາມທີ່ເກຣີໃນບົດທີໜຶ່ງ,
ແລະລາວໄດ້ຮັບການຢຽມຢາມໃນວັນທີ່ຊາວສອງໃນບົດທີສິບ. ແສງສະຫວ່າງຂອງ Ulai ແລະ Hiddekel
ສຳລັບວັນສຸດທ້າຍ ຖືກເປີດຜະນຶກແກ່ດານເຢຣີໃນຍາມທີ່ເກຣີຂອງວັນທີ່ຊາວສອງ. ແສງສະຫວ່າງນັ້ນເປັນຕົວ
ແທນຂອງການເທລົງມາຂອງຜົນປາຍໂດຍບໍ່ມີຂັດຂວາງໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຢຣີໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນໂມງທີໜຶ່ງ,
ເພາະມັນຊື້ບອກທັງປະຫວັດພາຍນອກແລະພາຍໃນຂອງສິ່ງທີ່ "ເກີດຂຶ້ນແກ"
ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າໃນວັນທ້າຍ. ເມື່ອຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນຖືກປະກາດແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ,
ຜູ້ທີ່ມີໃຈເລືອກເປັນຕົວແທນ, ພວກເຂົາຈະສົ່ງໄປເອົາຄົນຫນຶ່ງແສນສັໝິນສີໂພນ,
ພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຈະຖືກສົ່ງຫານໂດຍການບັງຄັບຖືວັນອາທິດ,
ແລະເປໂຕຈະນຳຂ່າວສານຫນຶ່ງໄປຍັງພຣະວິຫານທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ຈາກໄປແລ້ວ

ແລະຊົງພຣະອົງໄດ້ຊົງລະບຸວ່າເປັນເຮືອນຫວ່າງເບົາຂອງພວກຢິວ. ເປໂຕກາວແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະຕໍ່ພວກສານເຮັດຮົ່ມດ້ວຍ, ໃນຂະນະທີ່ເຮືອນອາວົງອອນເພື່ອການແຍກອອກ ແລະດານເຮືອນອົດອາຫານແລະອະທິຖານເພື່ອຂໍຄວາມສະຫວ່າງ. ໂມງທີ່ເກົ່າໃນວັນເພນເຕຄອດ, ໃນເວລາການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ໃນເວລາທີ່ໂຄເນລີອັດເອັນຫາເປໂຕ, ແລະໃນການຖອາຍບູຊາຕອນແລງ ລ້ວນສອດຄ່ອງກັນກັບເອລີຍາເທິງພູເຂົາກາເມນ.

ເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນວ່າ

ໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະໜຶ່ງທີ່ສິ້ນສຸດລົງໃນກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແຕ່ວ່າມັນເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍເຫດການໜຶ່ງທີ່ເຊື່ອມໂຍງໂດຍກົງກັບຈຸດຈົບ, ດັ່ງເຊັ່ນການຖອາຍບູຊາຕອນເຊົ້າແລະຕອນແລງ. ໃນຖ້ອຍຄໍາຂອງເປໂຕ, ໄລຍະເວລາຫົກຊົ່ວໂມງແມ່ນຈາກ Caesarea Philippi ເຖິງ Caesarea by the sea. ໃນວັນ Pentecost ມັນແມ່ນຈາກຫ້ອງຊົນເທິງເຖິງພຣະວິຫານ. ໄລຍະເວລານັ້ນ, ຊົງເປັນແສງສະຫວ່າງເຈດີຈໍາທີ່ຖືກຕັ້ງໄວ້ໃນຕອນເລີ່ມຂອງເສັ້ນທາງ, ຄືສຽງຮ້ອງເວລາທ່ຽງຄືນ, ແລະໄລຍະນັ້ນຍັດໄປເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຫົກຊົ່ວໂມງ, ລະຫວ່າງຕອນແລງທັງສອງ, ເປັນຕົວແທນຂອງການສະເດັດເຂົ້າມາຂອງເຢຊູຊາເລັມຢ່າງມີໄຊຂອງພຣະຄຣິດ, ຊົງໃນທາງກັບກັນໄດ້ເປັນຕົວແທນຂອງໄລຍະເວລາຈາກການປະຊຸມຄໍາຍ Exeter ລະຫວ່າງວັນທີ 12 ຫາ 17 ສິງຫາ 1844, ອັນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນການປະກາດຂ່າວສານທີ່ໄດ້ບັນລຸຂັ້ນສູງຂອງມັນໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. Exeter ແມ່ນ Caesarea Philippi ແລະ Caesarea by the sea ແມ່ນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຖືກໝາຍໄວ້ໂດຍ Caesarea ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຈຸດສິ້ນສຸດ.

ການເຂົ້າສູ່ຢ່າງມີໄຊຂອງພຣະອົງ ຖືກໝາຍໄວ້ດ້ວຍຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນຕອນຕົ້ນ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງໃນຕອນທ້າຍ. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ Exeter ໄດ້ຖືກແທນໂດຍການນະມັດສະການອັນເທັດທົກກໍລັງເກດຂຶ້ນຢູ່ໃນບໍລິເວນເຕັນຂອງ Watertown. ຂ່າວສານສອງຢ່າງໄດ້ຖືກແທນໂດຍເຕັນສອງໜຶ່ງນັ້ນ, ແລະ ເມື່ອພຣະຄຣິດເຂົ້າສູ່ເຢຊູຊາເລັມ ພວກຢິວທີ່ຊອຍຫາເລືອງໂຕ້ຖຽງໄດ້ຈົ່ມວ່າຕໍ່ຂ່າວສານທີ່ກໍລັງຖືກປະກາດ ໃນຂະນະທີ່ພຣະອົງສະເດັດລົງມາຈາກພູເຂົາໝາກກອກ ຊົງມາລາທິພົງຖືກປ່ອຍອອກ ເຂົ້າສູ່ເຢຊູຊາເລັມ. ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທໍາອິດ ແລະ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງສຸດທ້າຍ ບົງຊີເຖິງ alpha ແລະ omega ຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ. ທີ່ Exeter ພວກກຸ່ມ Watertown ເປັນຕົວແທນຂອງພວກພົມມະຈາລົກກຸ່ມໜຶ່ງທີ່ບໍ່ມີນໍ້າມັນ, ແລະ ສໍາລັບພວກເຂົາ ປະຕູແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ຖືກປິດ. ໃນຕອນທ້າຍຂອງຊ່ວງເວລານັ້ນ ປະຕູເຂົ້າສູ່ບ່ອນບໍລິສຸດໄດ້ຖືກປິດ ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນການຈັດວາງ alpha ແລະ omega ໃຫ້ແກ່ຊ່ວງເວລານັ້ນ. alpha ແລະ omega ນັ້ນສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ຂັດແຍ່ງສອງປະການຂອງການເຂົ້າສູ່ຢ່າງມີໄຊ, ແລະ Caesarea ຫາ Caesarea ກັບ Peter.

ທິມະອົງເຊຊາເຣຍ ຟິລິບປ໌, ຊື່ຂອງ ຊຸໂມນ ບາຣໂຢນາ ຖືກບ່ຽນເປັນ ເປໂຕ, ໃນຕອນໜຶ່ງຂອງພຣະຄໍາພິລິປ໌ວາຖືກສັນລະເສີນວ່າເປັນບາກສຽງແຫ່ງການດົນໃຈ, ແລ້ວຕໍ່ມາກໍຖືກປະນາມວ່າເປັນຊາຕານ ເພາະໄດ້ຄັດຄ້ານຂ່າວສານແຫ່ງກາງແຂນ. ເປໂຕເປັນສັນຍາລັກຂອງຄົນສອງຈໍາພວກທີ່ຖືກແຍກອອກໂດຍຂ່າວສານເລືອງບັບຕິສະມາແລະກາງແຂນ, ຊົງເປັນຂ່າວສານຂອງ 9/11 ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດ.

“ສໍາລັບແຕ່ລະຈໍາພວກທີ່ຖືກແທນໂດຍຟາຣີຊາຍ ແລະ ຄົນເກັບຟາສິນນັ້ນ ມີບົດຮຽນໜຶ່ງຢູ່ໃນປະຫວັດຂອງອັກຄະສາວົກເປໂຕ. ໃນລະຍະຕົ້ນແຫ່ງການເປັນສາວົກຂອງລາວ ເປໂຕຄຶດວ່າຕົນເອງເຂົ້າແຂງ. ເໝືອນດັ່ງຟາຣີຊາຍ ໃນການປະເມີນຕົນເອງ ລາວເຫັນວ່າຕົນ ‘ບໍ່ເໝືອນຄົນອື່ນທັງຫຼາຍ.’ ເມື່ອພຣະຄຣິດໃນຄໍາຄຶນກ່ອນທີ່ພຣະອົງຈະຖືກທໍລະຍົດ ໄດ້ຕັກເຕືອນພວກສາວົກລ່ວງໜ້າວ່າ, ‘ພວກເຈົ້າທຸກຄົນຈະສະດຸດເພາະເຮົາໃນຄືນນີ້,’ ເປໂຕໄດ້ປະກາດດ້ວຍຄວາມໝັ້ນໃຈວ່າ, ‘ເຖິງແມ່ນທຸກຄົນຈະສະດຸດ ແຕ່ຂ້ານ້ອຍຈະບໍ່ສະດຸດ.’ ມາຣະໂກ 14:27, 29. ເປໂຕບໍ່ຮູ້ອັນຕະລາຍຂອງຕົນເອງ. ຄວາມໝັ້ນໃຈໃນຕົນເອງໄດ້ນໍາລາວໃຫ້ຫຼົງຜິດ.

ລາວຄິດວ່າຕົນສາມາດຕ້ານທານການລ້ວງໄດ້; ແຕ່ໃນບໍ່ກຊົວໂມງຕໍ່ມາ ບົດທົດສອບກໍໄດ້ມາເຖິງ, ແລະ ດ້ວຍການສາບແຊ່ ແລະ ການສາບານ ລາວໄດ້ປະຕິເສດອົງພຣະຜູ້ເປັນນາຍຂອງລາວ." Christ's Object Lessons, 152.

ໃນຊົວໂມງທຶກ້າ, ຊົງເປັນເວລາແຫ່ງເຄື່ອງບູຊາຕອນແລງ ໂດຍເປັນຄໍາຕອບຕໍ່ຄໍາອະທິຖານຂອງເອລີຍາ, ໄຟໄດ້ລົງມາແລະເຜົາຜານເຄື່ອງບູຊາ ເພື່ອໃຫ້ຊົນຂອງພຣະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານັ້ນຄືພຣະເຈົ້າ. ມີສອງຈໍາພວກທຶກ້າເປັນສັນຍາລັກຢູ່ທົ່ງພູຄາເມນ, ຈໍາພວກໜຶ່ງຄືຜູ້ທີ່ໃນເວລານັ້ນໄດ້ຮູ້ວ່າ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ, ແລະອີກຈໍາພວກໜຶ່ງຖືກແທນໂດຍພວກຜູ້ພະຍາກອນຂອງພຣະບາອານ ຜູ້ຊົງຕໍ່ຈາກນັ້ນຖືກປະຫານ.

ແລະເຫດການໄດ້ບັງເກີດຂຶ້ນໃນເວລາຖວາຍບູຊາຕອນແລງນັ້ນ ເອລີຍາຜູ້ພະຍາກອນໄດ້ເຂົ້າມາໃກ້ ແລະກ່າວວ່າ, ຂ້າແຕ່ພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າຂອງອັບຣາຮາມ, ອີຊາກ ແລະຂອງອິດສະຣາເອນ ຂໍໃຫ້ເປັນທົບປະຈັກໃນວັນນີ້ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າໃນອິດສະຣາເອນ ແລະຂ້ານ້ອຍເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ກະທຳສິ່ງທັງປວງນັ້ນຕາມພຣະດຳລັດຂອງພຣະອົງ. ຂ້າແຕ່ພຣະເຢໂຮວາ ຂໍຊົງຟັງຂ້ານ້ອຍ ຂໍຊົງຟັງຂ້ານ້ອຍ ເພື່ອຊົນຊາດນີ້ຈະໄດ້ຮູ້ວ່າ ພຣະອົງຄືພຣະເຢໂຮວາພຣະເຈົ້າ ແລະວ່າພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ໃຈຂອງເຂົາທັງຫລາຍຫັນກັບຄືນມາອີກ.

ແລ້ວໄຟຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຕົກລົງມາ ແລະເຜົາຜານເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງໝົດ ທັງຟົນ ທັງກ້ອນຫີນ ທັງຂີ້ຝຸ່ນ ແລະດູດນໍ້າທີ່ຢູ່ໃນຄູນັ້ນໝົດ. ເມື່ອປະຊາຊົນທັງໝົດໄດ້ເຫັນດັ່ງນັ້ນ ພວກເຂົາກໍກັມໜ້າລົງກັບພື້ນ ແລະກ່າວວ່າ, "ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ; ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ພຣະອົງຄືພຣະເຈົ້າ."

ແລະ ເອລີຍາ ໄດ້ກ່າວແກ່ເຂົາທັງຫລາຍວ່າ, "ຈົ່ງຈັບບັນດາຜູ້ພະຍາກອນຂອງພະບາອານໄວ້; ຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດໜຶ່ງພົ້ນໄປໄດ້ແມ່ນແຕ່ຄົນດຽວ." ແລະ ເຂົາທັງຫລາຍໄດ້ຈັບພວກນັ້ນໄວ້; ແລະ ເອລີຍາໄດ້ນຳພວກນັ້ນລົງໄປທີ່ລຳທານກີໂຊນ ແລະ ປະຫານພວກນັ້ນເສຍຫີນ. 1 ກະສັດ 18:36–40.

ການຖວາຍບູຊາໃນເວລາແລງ, ການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດ, ເປັນຕົວຮັກສາຊາຍງ່ອຍ, ເປັນຕົວນຳຂ່າວສານໄປສູ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ດານເດືອນໄດ້ຮັບແສງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນ, ຄຳອະທິຖານຂອງເອລີຍາໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍໄຟ, ໃນຂະນະທີ່ເອຊະຣານຸຜ້າກະສອບແລະນັ້ງໃນຂີ້ເຖົ້າ ອະທິຖານເພື່ອການຜ່ານຈາກ Laodicea ໄປສູ່ Philadelphia, ເພື່ອການຜ່ານຂອງຄຣິດຕະຈັກທີ່ຕັ້ງຢູ່ໄປສູ່ຄຣິດຕະຈັກທີ່ມີໃຊ້. ຊົວໂມງທຶກ້າແມ່ນຊົວໂມງແຫ່ງການຖວາຍບູຊາ, ເປັນຊົວໂມງແຫ່ງຄຳອະທິຖານທີ່ໄດ້ຮັບຄຳຕອບ, ເປັນຊົວໂມງທີ່ສະຫວັນສຳຜັດແຜ່ນດິນໂລກ, ເປັນຂົວເຊື່ອມລະຫວ່າງການພິພາກສາແລະພຣະກະລຸນາ, ແລະນັ້ນແຫຼະເປັນເຫດທີ່ພຣະຄຣິດສົນພຣະຊົນໃນຊົວໂມງທຶກ້າ, ເພາະຊົວໂມງທຶກ້າແຫ່ງການຖວາຍບູຊາໄດ້ເປີດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ຄົນຕ່າງຊາດ, ຜູ້ທີ່ຄືຄືນຢູ່ໃນຄວາມມັດ, ແຕ່ຈະໄດ້ເຫັນແສງສະຫວ່າງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ເມື່ອພຣະທຳດານເດືອນຖືກເປີດອອກຢ່າງຄົບຖ້ວນໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ.

ໃນເລື່ອງເຄື່ອງຖວາຍຂອງກິດເດືອນໃນ ຜູ້ປົກຄອງ 6:21 ທູດສະຫວັນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ແຕ່ງຕັ້ງເດືອນສັດແລະເຂົ້າຈົບໃສ່ເຊື້ອຂອງກິດເດືອນດ້ວຍໄມ້ທຽນຂອງທ່ານ, ແລະໄຟໄດ້ພັງຂຶ້ນຈາກຫີນເພື່ອເຜົາຜານມັນໃຫ້ໝົດສົນ. ໄຟນັ້ນໄດ້ຍືນຍັນການຊົງເອີ້ນຂອງພຣະເຈົ້າຕໍ່ກິດເດືອນ ແລະການຊົງຮັບເອົາໝາຍສຳຄັນນັ້ນ.

ແລະທ່ານໄດ້ກ່າວແກ່ພຣະອົງວ່າ, "ບັດນີ້ ຖ້າຂ້ານ້ອຍໄດ້ພົບພຣະຄຸນໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ, ຂໍພຣະອົງຊົງສະແດງໝາຍສຳຄັນແກ່ຂ້ານ້ອຍວ່າ ພຣະອົງກຳລັງຕັດກັບຂ້ານ້ອຍຢູ່ ຂໍຢ່າໄດ້ຈາກທີ່ນີ້ໄປ ຈົນກວ່າຂ້ານ້ອຍຈະມາຫາພຣະອົງ, ແລະນຳເອົາຂອງຖວາຍຂອງຂ້ານ້ອຍອອກມາ ຕັ້ງໄວ້ຕໍ່ໜ້າພຣະອົງ."

ແລະພຣະອົງຕອບວ່າ, “ເຮົາຈະຄອຍຢູ່ ຈົນກວ່າເຈົ້າຈະກັບມາ.” ແລະກິດໂອນໄດ້ເຂົ້າໄປ
ແລະຈັດຕັ້ງມລຸກແບບໜຶ່ງຕົວ ກັບເຂົ້າຈີ້ໃສ່ເຊື້ອຈາກແບ້ໜຶ່ງເອຟາ; ເນື້ອນັ້ນທ່ານໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນກະຕ່າ,
ແລະນ້ຳຕົ້ມນັ້ນທ່ານໄດ້ໃສ່ໄວ້ໃນໝໍ້, ແລ້ວນຳອອກມາຫາພຣະອົງຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໂອກ ແລະຖວາຍຕຳພຣະອົງ.
ແລະທູດຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ກ່າວແກ່ທ່ານວ່າ, “ຈົນນຳເນື້ອແລະເຂົ້າຈີ້ໃສ່ເຊື້ອໄປວາງເທິງຫີນນີ້
ແລະເທບນ້ຳຕົ້ມອອກ.” ແລະທ່ານກໍໄດ້ຮັດຕາມ.
ແລ້ວທູດຂອງພຣະຢາເວໄດ້ຍືນປາຍໄມ້ຄ້ອນທຶນໃນມືຂອງຕົນອອກມາ
ແລະແຕະຕ້ອງເນື້ອແລະເຂົ້າຈີ້ໃສ່ເຊື້ອນັ້ນ; ແລະໄຟກໍລ່ຽກຂຶ້ນຈາກຫີນ
ແລະເຜົາຜານເນື້ອແລະເຂົ້າຈີ້ໃສ່ເຊື້ອນັ້ນເສຍ.
ແລ້ວທູດຂອງພຣະຢາເວກໍຈາກໄປພົ້ນຈາກສາຍຕາຂອງທ່ານ. ເມື່ອກິດໂອນຮູ້ວ່າ
ພຣະອົງເປັນທູດຂອງພຣະຢາເວ, ກິດໂອນຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ໂອ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າພຣະເຈົ້າ!
ເພາະວ່າຂ້ານ້ອຍໄດ້ເຫັນທູດຂອງພຣະຢາເວໜ້າຕໍ່ໜ້າ.” ຜູ້ນິຕິໄສ 6:17-22.

ທູດສະຫວັນໄດ້ບາກົດແກ່ກິດໂອນໃນຂໍ້ທ້າວອົດຂອງບົດນັ້ນ ແລະໄດ້ເອີ້ນກິດໂອນວ່າ
“ບຸລຸດຜູ້ກ້າຫານມືລົດເດດ” ແລະກິດໂອນໄດ້ຂໍໝາຍສຳຄັນເພື່ອພິສູດຄຳກ່າວນັ້ນ. ຕໍ່ມາ
ກິດໂອນໄດ້ຂໍໃຫ້ທູດສະຫວັນຢຸດຖ້າຄອຍຢູ່
ແລະທູດສະຫວັນຜູ້ທີ່ຢຸດຖ້າຄອຍຢູ່ໃນຄຳພະຍາກອນນັ້ນຄືທູດສະຫວັນອົງທີສອງ.
ຫຼັງຈາກເວລາແຫ່ງການຖ້າຄອຍໄດ້ສິ້ນສຸດລົງແລ້ວ ກິດໂອນໄດ້ນຳເຄື່ອງຖວາຍອອກມາ
ແລະໄຟໄດ້ເຜົາຜານເຄື່ອງຖວາຍນັ້ນ. ກິດໂອນຢູ່ໃນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ ເພາະເວລາແມ່ນເຄື່ອງຖວາຍໃນເວລາແດງ
ແລະຊົ່ວໂມງທີເກົ້າຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ ເມື່ອລົ້ນໄຟແຫ່ງເພນເຕກອດສອດຄ່ອງກັນ.
ກິດໂອນເປັນຕົວແທນຂອງຊົນຈຳພວກໜຶ່ງທີ່ເຫັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໜ້າຕໍ່ໜ້າ
ຊຶ່ງນັ້ນຄືສິ່ງທີ່ໄດ້ກົດຂຶ້ນແກ່ດານໂອນໃນບົດທີສິບ. ເມື່ອກິດໂອນໄດ້ເຫັນໄຟເຜົາຜານເຄື່ອງຖວາຍແລ້ວ
ໃນເວລານັ້ນເຂົາຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ເຂົາໄດ້ມີປະຕິສຳພັນກັບອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຜູ້ທີ່ເຂົາໄດ້ເຫັນໜ້າຕໍ່ໜ້າ.

ກິດໂອນໄດ້ຕື່ນຂຶ້ນສູ່ຄວາມເປັນຈົງນີ້ ເມື່ອການອັດສະຈັນແຫ່ງໄຟໄດ້ຍືນຍົ້ນໝາຍສຳຄັນນັ້ນ, ແລະ
ໝາຍສຳຄັນນັ້ນກໍຄືກິດໂອນ, ຜູ້ຊາຍຜູ້ມີລົດເດດໃນພຣະເຈົ້າ, ແລະ ກອງທັບປະໂລຫິດ 300 ຄົນ,
ຜູ້ທັງໝົດໄດ້ຖື 300 ແຜ່ນຈາລຶກຂອງຮາບາກຸໄວ້ໃນມືຂອງຕົນ. ໝາຍສຳຄັນ ຫຼືທຸງໝາຍນັ້ນ
ກໍຄືກິດໂອນເອງ, ແລະ ກອງທັບສາມຮ້ອຍຄົນນັ້ນ,
ຊຶ່ງກໍແມ່ນກອງທັບອັນມີລົດເດດຂອງເອເຊກຽນດ້ວຍ—ທັງກະຂົນຍືນໃນບົດທີສາມສິບເຈັດ.

ເມື່ອຫວັດສະດີໄດ້ຖືກຖວາຍແລ້ວໃນ ພຣະບັນຍັດເລວີ 9:23, 24
ຫຼັງຈາກການຖວາຍບູຊາເປັນເທື່ອທຳອິດຂອງອາໂຮນໃນຖານະມະຫາປະໂຫິດ,
ໄຟໄດ້ອອກມາຈາກຕຳພຣະພັກພຣະອົງ ແລະເຜົາຜານເຄື່ອງບູຊາເຜົາໝົດແລະໄຂມັນທີ່ຢູ່ເທິງແທ່ນບູຊາ.
ປະຊາຊົນຮ້ອງໂຮ ແລະກັມລົງໝອບໜ້າຂອງຕົນດ້ວຍຄວາມເກງຂາມ. ສິ່ງນີ້ຈຳເປັນຕ້ອງ,
ບັນທຶກເຫຼືອບັນທຶກ, ສອດຄ່ອງກັບໄຟຂອງເອລີຍາ.

ຄຳອະທິຖານຂອງເອສຣາໃນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າເພື່ອການແຍກເຂົ້າສາລີອອກຈາກຫຍ້າລະອອງ,
ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນໃນຊ່ວງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ກໍສຳເລັດຜົນໃນເວລານັ້ນເມື່ອຄຣິດຕະຈັກທີ່ອີງຕໍ່ຊຸດເປສະເພາບເປັນຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້.
ມັນຈຳເປັນຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບໄຟຂອງກິດໂອນດ້ວຍ. ໄຟທີ່ເຜົາຜານເທິງເຄື່ອງບູຊາທຳອິດຂອງອາໂຮນ,
ຊຶ່ງຖືກຖວາຍຫຼັງຈາກເຈັດວັນແຫ່ງການຊຳລະອຸທິດໃນວັນທີເປດ, ໄດ້ກັບມາອີກໃນວັນດຽວກັນ,
ແລະໄດ້ທຳລາຍບຸດຊາຍສອງຄົນອັນຊົ່ວຮ້າຍຂອງອາໂຮນ.
ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຖືກເທລົງຢ່າງບໍ່ຈຳກັດໃນຊົ່ວໂມງທີເກົ້າ, ໃນຊ່ວງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ຈະມີການແຍກປະໂຫິດອອກເປັນສອງຈຳພວກ,
ແລະຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຈະເລີ່ມວຽກງານທີ່ຖືກເປັນພາບແທນໂດຍມ້າຂາວແຫ່ງເອເຟໂຊ, ຊຶ່ງອອກໄປຢ່າງມີໃຊ້

ແລະເພື່ອຈະຊະນະ. ການເຈັມຂອງຄຣິດຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ພົບພະຍານປະການທີສອງໃນພຣະວິຫານຂອງໄຊໂລໂມນ.

ໃນພິທີອົທິດພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນໃນ 2 Chronicles 7:1–3 ຫຼັງຈາກຄຳອະທິຖານຂອງຊາໂລໂມນ ໄຟໄດ້ລົງມາຈາກສະຫວັນ ແລະເຜົາເຄື່ອງບູຊາເຜົາທັງຫມົດແລະເຄື່ອງສັກກະລະບູຊາ. ພຣະສິຣິລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງພຣະວິຫານ ເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນນະມັດສະການ ແລະປະກາດວ່າ ພຣະອົງດີ ແລະພຣະກະລຸນາອັນຍິ່ງຂອງພຣະອົງດຳລົງຢູ່ເປັນນິດ. ໃນວາລະແຫ່ງກົດໝາຍວັນອາທິດ ຄຣິສຕະຈັກຜູ້ມີໃຊ້ຊະນະຈະຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນອີເຟຊຽນທັງປວງ ເປັນດັ່ງມົງກຸດແລະເປັນທຸງໝາຍ ຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງເຊຄາຣີຢາ ແລະ ອີຊາຢາ. ເມື່ອໄຟໄດ້ລົງມາໃນພິທີອົທິດພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ ພຣະວິຫານໄດ້ຕັ້ງໄປດ້ວຍພຣະສິຣິລັດຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນສັນຍາລັກວ່າການເປົ້າແກ່ທິຈັດໄດ້ສຳເລັດກົດງານຂອງມັນເປັນອີເຟຊຽນຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ແລະກຳລັງຈະສຳເລັດກົດງານນັ້ນເອງເປັນອີຄົນງານໃນຊົ່ວໂມງທີສິບເອັດ. ແກ່ທິຈັດເປັນຕົວແທນຂອງການລົບມົນທົນບາບ ຄືການປະສານກັນຂອງພຣະພາບແລະມະນຸດພາບ ທິກິດຂຶ້ນເມື່ອພຣະເຢຊູຍົກອານາຈັກແຫ່ງພຣະສິຣິຂອງພຣະອົງຂຶ້ນ. ໄຟນັ້ນທົ່ວໄປໃນພະພັກພາຂອງໂມເຊ ແລະໃນພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ ກໍເປັນໄຟແຫ່ງການພິພາກສາສຳລັບບຸດຊາຍຂອງອາໂຣນເຊັນກັນ ເຫມືອນດັ່ງທີ່ເປັນສຳລັບດາວິດ.

ການຖວາຍບູຊາຂອງດາວິດເທິງລານນວດເຂົ້າຂອງອາຣາອຸນາ/ອັນນັ້ນ ໃນ 1 ຂ່າວຄາວ 21:26, ໃນເວລາທີ່ໄລກລະບາດເກີດຂຶ້ນເນື່ອງຈາກການນັບປະຊາກອນຂອງດາວິດ, ໄດ້ຮັບຄຳຕອບດ້ວຍໄຟຈາກສະຫວັນເທິງແທ່ນບູຊາ ເປັນເຄື່ອງໝາຍວ່າຊົງຮັບໄວ້ ແລະເຮັດໃຫ້ໄລກລະບາດນັ້ນຢຸດລົງ. ໄລກລະບາດຂອງລາໂອດີເຊຍສັນສຸດລົງເມື່ອໄຟໄດ້ລົງມາເທິງເຄື່ອງຖວາຍບູຊາຂອງດາວິດ ເພື່ອຢັບຢັ້ງໄລກລະບາດແຫ່ງການພົ້ນພາກຳລັງ ແລະສະຕິບັນຍາຂອງມະນຸດ. ການປ່ຽນຜ່ານຈາກມະນຸດໄປສູ່ມະນຸດຜ່າຍພຣະເຈົ້າ ຖືກກຳນົດໄວ້ຢ່າງແຈ້ງເມື່ອການລົບມົນທົນສຳເລັດລົງ, ແລະຄຣິສຕະຈັກຖືກຍົກຂຶ້ນເປັນທຸງໝາຍ. ໃນຈຸດນັ້ນ, ສອດຄ່ອງກັບພຣະວິຫານຂອງຊາໂລໂມນ, ສະຫງ່າລາສີຂອງພຣະອົງໄດ້ຕັ້ງພຣະວິຫານ ເມື່ອພາວະພຣະເຈົ້າຖືກຮ່ວມເຂົ້າກັບມະນຸດ.

ໃນບົດຄວາມຕໍ່ໄປ ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ພິຈາລະນາເຖິງຊ່ວງເວລາຂອງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ ຕາມທີ່ໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຊົ່ວໂມງທີສາມ ແລະ ຊົ່ວໂມງທີຫ້າ.

ແລະພາຍຫຼັງຫົກວັນ ພຣະເຢຊູຊົງພາເປໂຕ, ຢາໂກໂບ, ແລະໂຢຮັນນ້ອງຊາຍຂອງລາວ ຂຶ້ນໄປເທິງພູສູງແຫ່ງໜຶ່ງໂດຍລ່າຟັງ; ແລະພຣະອົງໄດ້ຊົງປ່ຽນພຣະຮູບຕ່າງໆເຂົ້າທັງຫຼາຍ: ພຣະພັກຂອງພຣະອົງໄດ້ສ້ອງປະກາຍດັງດວງອາທິດ, ແລະສະພານຸ່ງຫົ່ມຂອງພຣະອົງຂາວດັງແສງສະຫວ່າງ. ແລະເບີ້ແມ, ໂມເຊ ແລະ ເອລີຢາ ໄດ້ປະກົດແກ່ເຂົາ ກຳລັງສົນທະນາກັບພຣະອົງ.

ແລ້ວເປໂຕຈົ່ງທຸນຕອບພຣະເຢຊູວ່າ, "ພຣະອົງເຈົ້າ, ການທີ່ພວກເຮົາຢູ່ນີ້ກໍ່ດີແລ້ວ; ຖ້າພຣະອົງພໍພຣະໄທ, ຂໍໃຫ້ພວກເຮົາສ້າງພັບຢູ່ນີ້ສາມຫຼັງ; ຫຼັງໜຶ່ງສຳລັບພຣະອົງ, ຫຼັງໜຶ່ງສຳລັບໂມເຊ, ແລະຫຼັງໜຶ່ງສຳລັບເອລີຢາ." ໃນຂະນະທີ່ລາວຍັງກຳລັງເວົ້າຢູ່ນັ້ນ, ຈົ່ງເບີ້, ມີເມກສະຫວ່າງກຳບັງພວກເຂົາໄວ້; ແລະຈົ່ງເບີ້, ມີພຣະສຸລະສຽງອອກມາຈາກເມກນັ້ນວ່າ, "ຜູ້ນີ້ແມ່ນພຣະບຸດທິຣັກຂອງເຮົາ, ໃນຜູ້ນີ້ເຮົາພິຈາລະນາ; ຈົ່ງຟັງຜູ້ນີ້."

ເມື່ອພວກສາວົກໄດ້ຍິນເຊັ່ນນັ້ນ, ພວກເຂົາກໍ່ຊົບລົງໜ້າດິນ ແລະ ມີຄວາມຍ້ານກົວຢ່າງຫຼວງ. ແລ້ວພຣະເຢຊູສະເດັດເຂົ້າມາ ແຕະຕ້ອງພວກເຂົາ ແລະ ຕັດວ່າ, "ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ແລະ ຢ່າຍ້ານກົວເລີຍ."

ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍເງຍໜ້າຂຶ້ນເບີ້ ເຂົາບໍ່ໄດ້ເຫັນຜູ້ໃດເລີຍ ນອກຈາກພຣະເຢຊູພຽງຜູ້ດຽວ. ແລະເມື່ອເຂົາທັງຫຼາຍກຳລັງລົງມາຈາກພູນັ້ນ ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງກຳລັງເຂົ້າວ່າ, ຢ່າບອກນິມິດນັ້ນແກ່ຜູ້ໃດ ຈົນກວ່າບຸດແຫ່ງມະນຸດຈະພົ້ນຄືນມາຈາກຄວາມຕາຍ. ມັດທາຍ 17:1–9.

